

[Finansministeren.]

forslagene, at forhandle disse anliggender videre.

Det er imidlertid helt klart, at de ting, som var fremme under vore forhandlinger i marts måned, også de skitser, som blev forelagt fra regeringens side, havde til forudsætning, at der blev et almindeligt forlig om disse ting. Det ærede medlem hr. Henry Christensen ved jo, at vi var skeptiske over for visse af de ønsker, man havde fra oppositionens side; vi mente, at de måske mere sigtede på skattelettelse end på fremme af opsparingen, at i hvert fald virkningerne mere ville blive af denne karakter, og det er da klart, at disse synspunkter vil under de fortsatte forhandlinger også spille en rolle for os. Men at der bør gøres en indsats på dette område, er vi enige om.

Hvad angår progressionsbeskatningen, kan jeg sige, at dér tror jeg nok det er regeringen, der venter på oppositionen. Vi har jo leveret en skitse til en ordning, hvorefter problemet kunne løses. Den har også været underkastet en vis behandling, men så vidt min erindring rækker, var noget af det sidste, jeg sagde under denne forhandling, at nu var det vel passende, inden vi gik videre, at de to oppositionspartier sig imellem blev enige om, på hvilket grundlag en sådan reform skulle finde sted. Jeg ved ikke, om en sådan enighed er tilvejebragt, men vi fra vor side skulle hilse det med tilfredshed og arbejder gerne med på en løsning af dette problem. Jeg håber, at der stadig er den samme varme interesse derfor fra oppositionens side, som vi tidligere har haft indtryk af.

Må jeg til det ærede medlem hr. Poul Møller, der talte om biltolden på den måde, at han sagde, at det kunne jo ikke være de 18 mill. kr. som indtægt for staten, der var afgørende, sige, at det er nu i hvert fald for mig et meget vigtigt synspunkt. Man kan jo om hver enkelt del af de afgifter, der er diskuteret, sige, at den kan ikke være afgørende, men vi er nødt til at se på det samlede hele, og det er klart, at i jo højere grad den ene eller den anden vej bliver blokeret af politiske eller andre årsager, desto mere må man også interessere sig for, skal jeg sige de mere besværlige og de små muligheder. Hvis det ærede medlems parti havde været noget lettere at komme

ud af det med under forhandlingerne, kan det jo være, vi ikke havde behøvet at fremsætte forslag her.

I øvrigt omtalte det ærede medlem arbejdet med administrative reformer, den fremtidige udgiftspolitik o. s. v. Herom vil jeg sige, at et arbejde på dette felt er under forberedelse, som man også vil vide det, i regeringen, og jeg håber, at vi på den ene eller den anden måde kan vende tilbage hertil, måske også under drøftelser her i tinget. Men det er klart, at hvad der kan udrettes på disse felter, ikke har så forfærdelig meget at gøre med spørgsmålet om overskud eller ikke overskud på statsregnskabet. Det er jo spørgsmål om visse besparelser, måske på længere sigt, det er spørgsmål om en bedre forretningsgang o. s. v.

Jeg vil gerne over for det ærede medlems skeptiske tale om overskuddet på statsregnskabet sige, at jeg forstår jo meget vel hensigten, den politiske hensigt, med at tale på denne måde, men det gør ikke nødvendigheden af denne politik mindre, og det ærede medlem bestred jo heller ikke nødvendigheden heraf.

Det ærede medlem beskæftigede sig lidt med merværdiafgiften. Jeg opponerede fra min plads mod nogle af disse betragtninger. Det var mest spørgsmålet om, hvorvidt merværdiafgiften i et kvartal virker med 700 eller 800 mill. kr., men jeg havde indtryk af, at det ærede medlem i hvert fald regnede de 400 mill. kr. med to gange, og det syntes jeg at jeg i hvert fald måtte protestere imod, selv om vi naturligvis ikke kan være alt for nøjeregnende med detaljer under en debat som denne.

Til det ærede medlem hr. Baunsgaard vil jeg kun gøre den ene bemærkning, at selv om der måske var lidt i det ærede medlems tale, der skuffede mig — jeg skal ikke komme nærmere ind derpå — kunne jeg til gengæld af hjertet glæde mig over de meget venlige påmindelser, som det ærede medlem havde til partierne venstre og det konservative folkeparti.

Til det ærede medlem hr. Morten Lange skal jeg kun gøre den ene bemærkning, at jeg tror, det ærede medlem i betydelig grad overdrev de revisioner af investeringerne, der er tale om. Det er jo i virkeligheden en ret beskeden begrænsning. Jeg vil også sige om de anvisninger på andre ind-